

ΑΝΑΦΟΡΑ

Αθήνα, 17 Οκτωβρίου 2011

ΠΡΟΣ:

Την Υπουργό Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων

Σχετικά με την επιστολή της Φιλολόγου στο Ελληνικό Γυμνάσιο του Bielefeld, κ. Μ. Μαρκή αναφορικά με την αναθεώρηση της Ελληνόγλωσσας Εκπαίδευσης. Ειδικότερα, στην επισυναπτόμενη επιστολή αναφέρεται ότι στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας με τίτλο «Η Ελληνόγλωσσα Εκπαίδευση στο εξωτερικό και λοιπές διατάξεις» του οποίου η συζήτηση ολοκληρώθηκε στην Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Ελλήνων και πρόκειται να συζητηθεί ενώπιον της ολομέλειας της Βουλής, προτείνεται από το επόμενο σχολικό έτος (2012- 2013) η αναστολή εγγραφών μαθητών στα ελληνικά Λύκεια της Γερμανίας. Το γεγονός της διακοπής της λειτουργίας των ελληνικών λυκείων της Γερμανίας αποτελεί μια σημαντικότερη αρνητική εξέλιξη για τον Απόδημο Ελληνισμό, ενώ στερεί από τα παιδιά των Ελλήνων να μορφωθούν εντός της Ελληνικής τυπικής εκπαίδευσης. Στο πλαίσιο αυτό, και δεδομένης της απόλυτης αναγκαιότητας της Ελληνικής εκπαίδευσης των Ελλήνων του Εξωτερικού κρίνεται σκόπιμο όπως αναθεωρηθεί η συγκεκριμένη απόφαση του Υπουργείου.

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Λευτέρης Αυγενάκης

Αξιότιμοι κ κ. Βουλευτές,

Στη συζήτηση που πρόκειται να γίνει στην ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων σχετικά με την ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό, θα ήθελα να προσθέσω την διπλή μαρτυρία μου, ως εκπαιδευτικός του ελληνικού Γυμνασίου Bielefeld, αλλά και ως απόφοιτος του ελληνικού Λυκείου Κολωνίας.

Τελειώνοντας το Λύκειο της Κολωνίας, σπούδασα στη Φιλοσοφική σχολή του Πανεπιστημίου της ίδιας πόλης, ενώ ο σύζυγός μου, απόφοιτος και αυτός του ίδιου σχολείου, σπούδασε την επιστήμη των υπολογιστών στο Πανεπιστήμιο του Ηρακλείου και πέραν του πτυχίου του κατέκτησε και τον τίτλο του διδάκτορα του Παν. Μακεδονίας. Οι παραπάνω λόγοι μας κάνουν να είμαστε περισσότερο ευαισθητοποιημένοι στο θέμα της διακοπής λειτουργίας των ελληνικών λυκείων της Γερμανίας που προέκυψε μετά την κατάθεση στη βουλή του Σ/Ν για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό.

Δυστυχώς, παρ' όλες τις διαβεβαιώσεις της αναπληρώτριας Υπουργού Π.Δ.Μ.Θ. όταν επισκέφθηκε τη Γερμανία, ότι δεν ήρθε για να κλείσει τα σχολεία, αλλά και ότι σε καμία περίπτωση δεν θα αιφνιδιάσει κανέναν, όχι μόνο αιφνιδιάζει τους πάντες ξεκινώντας από τους μικρούς μαθητές, οι οποίοι από το νηπιαγωγείο επισκέπτονται το ελληνικό σχολείο, αλλά επίσης, κλείνοντας τα ελληνικά Λύκεια, γκρεμίζει τα όνειρα των μεγαλύτερων μαθητών και μαθητριών των ελληνικών Γυμνασίων, για σπουδές στην Ελλάδα και αργότερα για μόνιμη εγκατάσταση τους στη πατρίδα. Σας διαβεβαιώνω πως πραγματικά αυτός ο νόμος θα λειτουργήσει ως λαιμητόμος για την εκπαίδευση των ελληνοπαίδων του εξωτερικού και ήδη έχει οδηγήσει σε αδιέξοδο μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικούς.

Θα ήθελα όμως να μιλήσω και για τους δικούς μου μαθητές, που καθημερινά με δάκρυα στα μάτια δεν παραπονιούνται μόνο που κλείνουν τα σχολεία τους, αλλά διαμαρτύρονται έντονα για την δυσφήμιση των σχολείων αυτών που έγινε πάλι σε συζήτηση στη Βουλή και την οποία παρακολούθησαν τα παιδιά από το ιντερνέτ. Στην εν λόγω συζήτηση παρουσιάζονται τα συγκεκριμένα σχολεία ως γκέτο. Μήπως όμως είναι ο εύκολος δρόμος να κατηγορούμε τα σχολεία, ενώ πίσω από αυτά βρίσκουμε για άλλη μια φορά την ελληνική Καφκική γραφειοκρατία σε όλο της το μεγαλείο! Αλήθεια όταν κλείσουν τα εν λόγω

σχολεία όλες αυτές οι υπηρεσίες θα συνεχίζουν να υφίστανται; Για το ότι δεν φταίνει πάντως οι μαθητές για την γκετοποίηση των σχολείων τους φαίνεται καθαρά σε άρθρο της τοπικής εφημερίδας {Neue Westfälische, Παρασκευή 30 Σεπτεμβρίου 2011}, το οποίο έχει σαν τίτλο “Kleine Weltbürger Europas” δηλαδή «Μικροί παγκόσμιοι πολίτες της Ευρώπης». Ο δημοσιογράφος Simon Blomeier καταγράφει πόσο καλά έχουν αφομοιωθεί οι μαθητές του ελληνικού Δημοτικού και Γυμνασίου στην τοπική κοινωνία της πόλης. Το άρθρο τονίζει ότι, αν και τα παιδιά είναι μαθητές ελληνικού σχολείου, διδάσκονται πολλές ώρες την εβδομάδα γερμανικά και συμμετέχουν το απόγευμα σε όλες τις εξωσχολικές δραστηριότητες της μικρής μας πόλης. Αλλά το ίδιο αποδεικνύει και η σχολική γιορτή βιβλίου που οργανώσαμε με τα παιδιά στο τέλος της περσινής χρονιάς. Η γιορτή είχε σαν θέμα της τα 40 χρόνια ελλ. μετανάστευσης στη Γερμανία, όπως τα κατέγραψαν έλληνες λογοτέχνες, μετανάστες οι ίδιοι. Τα κείμενα ακούστηκαν μεταφρασμένα και στα γερμανικά, ενώ η παγκόσμια γλώσσα της μουσικής ξεσήκωσε Έλληνες και Γερμανούς. Για μια ακόμα φορά η ηγεσία των υπηρεσιών που μόλις προανέφερα, αν και είχε προσκληθεί, έλαμψε δια της απουσίας της.

Όσο για τα Λύκεια, η συκοφαντία ότι βγάζουν μαθητές με χαμηλό μορφωτικό επίπεδο, οι οποίοι μπαίνουν με 7 στην Ιατρική, καταρρέει, αν ρίξουμε μια ματιά στους βαθμούς εισαγωγής των ομογενών στις Αν. Σχολές. Σαν καθηγήτρια των παιδιών αυτών, αλλά και παιδιών σε αντίστοιχο σχολείο της Θεσσαλονίκης μπορώ να σας βεβαιώσω ότι το επίπεδο είναι το ίδιο με το σχολείο, όπου είχα την οργανική μου θέση, σε μερικές περιπτώσεις και καλύτερο!

Τα παιδιά πρέπει να γράψουν αντίστοιχους υψηλούς βαθμούς για την εισαγωγή τους στις ανώτατες σχολές υψηλής ζήτησης, όπως και στην ημεδαπή. Αυτό μας δείχνουν τα φετινά αποτελέσματα των εξετάσεων των ομογενών. Επίσης υπάρχουν και απόφοιτοι Λυκείου που σπουδάζουν στα εδώ γερμανικά Πανεπιστήμια, όπως έκανα και εγώ άλλωστε!

Καταλήγοντας, σας στέλνω τα παρακάτω αποσπάσματα από εκθέσεις των μαθητών μου (τα στοιχεία των οποίων έχω στη διάθεσή μου), όχι για να συγκινηθείτε, αλλά για να πάρετε μια γεύση για το πώς βλέπουν το ελληνικό σχολείο τους. Αφήνω στη κρίση σας να διαπιστώσετε αν αληθεύει η τελευταία και

πιο προσβλητική συκοφαντία, ότι τα παιδιά που επισκέπτονται το ελληνικό σχολείο στη Γερμανία «δεν μιλάνε καλά ελληνικά» :

Α. Σ. , Γ΄ τάξη Γυμνασίου: «...Την πρώτη μου μέρα στο σχολείο τη θυμάμαι πολύ καλά! Ήμουν περήφανη για μένα! Το σχολείο ήταν κάτι καινούργιο και ειδικά το ελληνικό. Παρόλο που πήγαινα Γερμανικό νηπιαγωγείο, οι γονείς μου αποφάσισαν να με στείλουν στο ελληνικό σχολείο. Ο λόγος να μην ξεχάσω τη μητρική μου γλώσσα . Ξέρω πάρα πολλά ελληνάκια που μιλάνε τα ελληνικά σαν μικρά μωρά! Σίγουρα θα μπορούσαν να με στείλουν σε γερμανικό σχολείο και να έκανα το απόγευμα ελληνικά στα λεγόμενα τμήματα μητρικής γλώσσας. Δεν υπάρχει αυτή η ανάγκη τώρα που πηγαίνω στο Γυμνάσιο. Έχω μάθει τόσα πράγματα για την Ιστορία της χώρας μου, που αλλού δεν θα τα είχα μάθει ποτέ.»

Φ. Π. , Γ΄ Γυμνασίου: «Φέτος φοιτώ στην τρίτη γυμνασίου και από του χρόνου δεν μπορώ να συνεχίσω στο Λύκειο. Όλοι αναρωτιόμαστε τι θα κάνουμε πού θα πάμε πώς θα πραγματοποιήσουμε τα σχέδιά μας. Αισθανόμαστε πως με μιας μας κλείνουν όλες τις πόρτες! Το Υπουργείο ισχυρίζεται πως όλα γίνονται για λόγους αναβάθμισης. Ιδού η απορία, ποια η αναβάθμιση και ποιο το κέρδος μας; Γίνεται να αναθεωρήσουμε και με ποιο τίμημα; Ποια είναι αυτή η αναβάθμιση που στερεί σε εκατοντάδες μαθητές την πραγματοποίηση των στόχων τους ;»

Φ. Μ. , Γ΄ Γυμνασίου: «Από την πρώτη μέρα κιόλας πηγαίνοντας στο ελληνικό σχολείο μπαίνοντας μέσα στην τάξη, όπου όλοι συζητάνε στην μητρική μου γλώσσα ξεχνάω ότι βρίσκομαι στη ξενιτιά και μου έρχεται στο μυαλό λίγο από το κλίμα την πατρίδας.»

Ε. Γ. , Β΄ Γυμνασίου: «Αγαπήσαμε πολύ το σχολείο μας και θα μείνει για πάντα στην μνήμη μας, ότι την πληρώσαμε εμείς εξαιτίας άλλων. Όσο θα μεγαλώνουμε θα σκεφτόμαστε για πάντα το γεγονός αυτό, το οποίο φαίνεται ότι εσάς εκεί στην Ελλάδα δεν σας ενδιαφέρει. Κλείνοντας μας τα σχολεία κλείνεται η πόρτα για την επιστροφή μας στην Ελλάδα!»

Ελπίζοντας στην συμπαράστασή σας ώστε να βοηθήσετε να μην ψηφιστούν οι διατάξεις που καταργούν τα εύρωστα ελληνικά Λύκεια της Γερμανίας.

Μακρή Μαρία Φιλόλογος στο Ελληνικό Γυμνάσιο του Bielefeld